

Oglasnik

lavantinske škofije.

Vsebina. 25. Solutio dubiorum circa assistentiam matrimoniis. — 26. XXVII. mednarodni evharistični kongres v Amsterdamu. — 27. Navodila za misijonsko delo v lavantinski škofiji. — 28. Skupščina duhovnikov III. reda sv. Frančiška v lavantinski škofiji. — 29. Dostavek k sporedu birmovanja. — 30. Vabilo na duhovne vaje v letu Gospodovem 1924. — 31. Slovstvo. — 32. Osebna naznanila.

25.

Solutio dubiorum circa assistentiam matrimoniis,

facta per Pontificiam Commissionem ad codicis canones authenticæ interpretandos (ad can. 1096, coll. cum can. 465, 472—476).

I.

1. Utrum vicarius oconomus legitime constitutus in paroecia vacante, ad normam can. 472 et 473, possit licentiam assistendi matrimonio dare sacerdoti determinato ad matrimonium determinatum.

2. Utrum id possit vicarius substitutus, de quo in can. 465, § 4, post Ordinarii approbationem, si nullam limitationem Ordinarius apposuerit.

3. Utrum vicarius parochi religiosi id possit post Ordinarii approbationem, sed ante approbationem Superioris religiosi.

4. Utrum vicarius, seu sacerdos supplens, de quo in cit. can. 465, § 5, id possit ante Ordinarii approbationem.

5. Utrum id possit vicarius adiutor parochi imparis suis muniis rite obeundis, legitime constitutus ad normam can. 475, § 1.

6. Utrum id possit vicarius cooperator, de quo in can. 476, inscio parochi.

Resp.: Ad 1um *Affirmative*.

Ad 2um *Affirmative*.

Ad 3um *Affirmative*.

Ad 4um *Affirmative*, quoadusque Ordinarius, cui significata fuit designatio sacerdotis supplentis, aliter non statuerit.

Ad 5um provisum in cit. can. 475, § 2.

Ad 6um provisum in cit. can. 476, § 6.

II.

Utrum, ad normam can. 1096, § 1, sacerdos sit determinatus, si parochus Superiori monasterii in casu particulari declaret, se ad matrimonium proxima Dominica in ecclesia filiali celebrandum delegare aliquem sacerdotem religiosum, qui a Superiore sequentibus diebus ad Missam die Dominica ibi celebrandam deputabitur.

Resp.: *Negative*.¹

¹ Acta Apostolicæ Sedis. Ann. XVI. Vol. XVI. Romæ, 1. Martii 1924. Num. 3. pag. 114 sq.

26.

XXVII. mednarodni evharistični kongres.

Od predsedništva stalnega odbora za svetovne evharistične shode je došlo škofijskemu ordinariatu obvestilo z dne 25. decembra 1923, da se bo vršil XXVII. mednarodni evharistični kongres v Amsterdamu na Holandskem, in sicer v dnevih od 22 — 27. julija 1924.

V spominu še so sijajne svečanosti XXIII. evharističnega shoda na Dunaju leta 1912, ali pa poročila o veličastnih prireditvah v čast najsvetejšemu Zakramentu ob XXVI. mednarodnem shodu v Rimu leta 1922.

Ako bi kdo iz lavantinske škofije želel in bi mu bilo mogoče, udeležiti se osebno letošnjega takšnega kongresa v Amsterdamu, se naj obrne za potrebna pojasnila na krajevni odbor pod naslovom: Rev. P. W. van Dijk, Secr. Consilii local. euchar., Spinhuissteeg 4, Amsterdam, Hollandia.

„Ii vero — tako je pisano v navedenem obvestilu — qui Amstelodamum adire non possunt, in Congressu partem habebunt, si, quod summopere optandum est et

menti Summi Pontificis respondet, die 27. Julii communitio generalis in singulis orbis ecclesiis instituat, si processio sanctissimi Sacramenti ordinetur, aliaque solemnitates, prout fieri potest, adiungantur. Tali sane modo dies ille vere eucharisticus splendet, et per totum orbem terrarum uno animo Christus Dominus in Eucharistia glorificabitur.“

V tem zmislu se priporoča čč. dušnim pastirjem, da dajo dne 27. julija t. l. s skupnim svetim obhajilom,

z evharistično procesijo in z drugimi sličnimi prireditvami, n. pr. z molitvenimi urami pred izpostavljenim Najsvetejšim, vnetim častilcem presv. rešnjega Telesa priložnost, udeležiti se duhovnih dobrot, ki so združene z mednarodnimi evharističnimi kongresi.

Maribor, dne 24. aprila 1924.

† Andrej, m. p.
škof.

27.

Navodila za misijonsko delo v lavantinski škofiji.

Da doseže „Misijonska zveza lavantinske duhovščine“ svoj namen in se misijonsko delo v škofiji oživi, enotno uredi in razširi, se dajo čč. dušnim pastirjem naslednja navodila.

1. Kjerkoli je mogoče, naj gg. katehetje vpeljejo med svojimi učenci in učenkami „Dejanje svetega Detinstva“ ki ima namen, da pomaga otroke paganskih staršev reševati, krščevati in krščansko vzgajati, in da k temu pomožnemu delu pritegne že nedolžno mladino. Proučijo naj po priloženem „Voditelju“, ki se v enem izvodu dostavi vsakemu župnijskemu uradu, uredbo, vodstvo in duhovne dobrote sv. Detinstva, in začnejo naj na ./. pridejane ali po njih vzorcu načrtane nabiralne pole vpisovati člane ter zbirati prispevke. Naznanijo naj vodstvu Misijonske zveze, s katerim bo združen škofijski svet Detinstva, koliko podobnic in svetinjic želijo imeti za tekoče šolsko leto; te se jim bodo dostavile brezplačno, brž ko bodo v zalogi. Naznanila se morejo poslati tudi potom župnijskih, oziroma dekanijskih uradov škofijskemu ordinariatu. — Okrog novega leta bo izšel „Vestnik sv. Detinstva“, kjer bodo doneski izkazani po župnijah. — Z ozirom na sedanjo vrednost denarja se članarina začasno določi s 25 p na mesec ali 3 Din. na leto.

2. Misijonske zbirke. a) Na praznik svetih Treh kraljev se naj vrši, kakor doslej, darovanje za afrikanske misijone, za katere pred vsem skrbi Klaverjeva družba. Za to darovanje naj vernike pripravi primerna misijonska pridiga. — b) Zadnje dni velikega tedna se naj v škrinjico, postavljeno v bližini božjega groba, nabirajo mili darovi za varihe svetega groba in za romarsko zavetišče v Jeruzalemu.

Druge misijonske zbirke, kakor za družbo brezmadežnega spočetja bl. D. Marije, za Marijino bratovščino, bratovščino sv. Leopolda in sv. Bonifacija (Gesta et statuta Syn. dioec. 1896, pag. 312 sq., alin. a, b, d, e) se ukinejo. Namesto tega bo vernikom dana priložnost udeleževati se podpiranja misijonov, z „Družbo za razširjanje svete vere“ (Opus a propaganda fide), ki se

bo po želji in navodilu rimske stolice splošno uvedla, brž ko bodo dovršene predpriprave.

3. Prav posebno pozornost in ljubezen moramo posvetiti svojim slovanskim bratom na vzhodu, ki so že tisoč let ločeni od vesoljne, katoliške Cerkve. Če kdaj, so časovne razmere sedaj ugodne in nekako silijo k temu, da se drug drugemu približamo ter s stvarnim pojasnjevanjem spornih točk poizkušamo doseči, da bo čimprej v Kristusovi cerkvi dosežena tista edinost, za katero je Gospod sam molil višeduhovniško molitev, „ut omnes unum sint“. Papeži poslednje dobe, Pij IX, Leon XIII, Benedikt XV in zlasti Pij XI pri vsaki priložnosti razodevljejo svoje hrepenenje po zopetnem zedinjenju vzhoda z zahodom ter pozivljejo ves krščanski svet, naj z gorečo molitvijo, z deli krščanske ljubezni in z gmotnimi sredstvi pospešuje združitev razdvojenih bratov.

V lavantinski škofiji je nepozabni škof Slomšek, poln ljubezni do slovanskih narodov, v tem zmislu ustanovil in uvedel znamenito, od Pija IX. leta 1852 potrjeno ter z odpustki obdarovano bratovščino sv. Cirila in Metoda, kateri je namen, z nabiranjem doneskov delati za cerkveno zedinjenje ter Boga prositi, da zopet pripelje ločene brate v naročje svete matere katoliške Cerkve.

Imenovana bratovščina ima pred seboj isti cilj ter rabi v njega dosego ista sredstva, kakor iz nje nastalo „Apostolstvo sv. Cirila in Metoda“, ki ima svoj sedež v Velehradu in naj bi se po sklepih V. katoliškega shoda v Ljubljani leta 1923 razširilo po vseh škofijah naše države. Zato ostane bratovščina kot Slomškova zapuščina nedotaknjena v svojem obstoju in v svoji veljavi. Pripravljajo pa se potrebni koraki pri sveti stolici, da bodo udje naše bratovščine obenem udje „Apostolstva sv. Cirila in Metoda“ ter obenem deležni obojnih duhovnih dobrot in predprav. Izid teh prizadevanj bo svojedobno objavljen. Vodstvo bratovščine preide na škofijski svet „Apostolstva“, ki bo združen z vodstvom Misijonske zveze lavantinskih duhovnikov. Temu bo odslej treba pošiljati imena novih udov in vse prispevke.

Za sedaj se obnovijo naročila sinodalne konstitucije „De pia ss. Cyrilli et Methodii unione in dioecesi Lavantina redintegranda“ (1911, pag. 787—798) in pastirskega lista z dne 15. junija 1919 (Lav. šk. uradni list, 1919, št. V, str. 50 nsl.), vsled katerih naj dušni pastirji na praznik sv. bratov Cirila in Metoda ali v nedeljo potem po primerni pridigi opravijo pred izpostavljenim Najsvetejšim skupno z verniki molitve za združitev vzhodne cerkve z rimsko-katoliško Cerkvijo in priredijo nabiranje doneskov za misijonsko delo na krščanskem vzhodu.

4. V gornjih treh točkah omenjeni prispevki se naj ob določenih rokih (Šematizem 1924, str. 120 nsl.) brezizjemno vsi — za sedaj najbolje po položni-

cah škofijskega konzistorija — pošiljajo z natančno označbo Misijonski zvezi, ki jih bo izročevala njihovemu namenu.

5. Predstoječa navodila se ne nanašajo na zbirke za „Petrov novčič“, glede katerih ni nobene izpremembe — Pri tej priložnosti bodi omenjena in priporočena od reform. cistercijanov (trapistov) ustanovljena „Mašna in molitvena zveza v čast Mariji brezmadežni Devici za izpreobrnitev nevernikov na Kitajskem, na Japonskem in po njima sosednih pokrajinah.“ Člani morejo biti duhovniki in drugi verniki. Pojasnila o dolžnostih in duhovnih dobrotah te zveze daje predstojništvo samostana „Marija Rešiteljica“ oo. trapistov v Rajhenburgu ob Savi.

Maribor, 24. aprila 1924.

† Andrej, m/p.
škof.

Opomba. Dekanijski uradi so naprošeni, naj razpošljejo tej številki „Oglasnika“ pridejane tiskovine tako, da dobi vsak župnijski urad 1 izvod „Voditelja“ in povprečno 3 nabiralne liste.

28.

Skupščina duhovnikov III. reda sv. Frančiška v lavantinski škofiji.

Kot poseben sad sedemstoletnega jubileja III. reda sv. Frančiška se je ustanovila dne 21. avgusta l. 1922 v baziliki Matere Milosti v Mariboru skupščina duhovnikov III. reda sv. Frančiška v lavantinski škofiji. Ustanovitev sta dovolila frančiškanski provincijalat v Ljubljani z dne 22. aprila 1922, številka 438 in šk. ordinariat v Mariboru z dne 12. junija 1922, številka 1621. Poleg „vodila“ udov III. reda, ki velja za duhovnike tretjerednike in za svetne ude, ima zgoraj imenovana skupščina svoj „pravilnik“, ki je nekak načrt in način, kako naj duhovnik v svojem življenju in delovanju izvršuje določbe vodila. Pravilnik, ki je zelo skrbno sestavljen po določbah cerkvenega zakonika in lavantinskih škofijskih sinod ter v duhu sv. Frančiška Serafskega, je odobril frančiškanski provincijalat v Ljubljani dne 25. januarja 1923, in šk. ordinariat v Mariboru dne 16. maja 1923, številka 1489.

Iz pravilnika sta razvidna namen in organizacija duhovniške tretjeredniške skupščine. Namen skupščine je osebno posvečenje, apostolsko delovanje za zveličanje duš in izobrazba voditeljev III. reda.

Skupščina ima svoj sedež pri oo. frančiškanih v Mariboru.

Udje skupščine so lavantinski duhovniki, ki se kot takšni priglasijo in sprejmejo. Mariborski duhovniki-tretjeredniki imajo redne mesečne sestanke pri oo.

frančiškanih. Udeležujejo se jih po možnosti tudi duhovniki-tretjeredniki iz bližnjih župnij. Drugod po škofiji bi se naj vršili slični sestanki po dekanijah.

Dnevni red za mesečne sestanke je natisnjen na zadnji strani pravilnika; obsega v glavnem molitev, meditacijo, ki jo naj ima eden izmed duhovnikov-tretjerednikov, ali pa kakšen redovnik 1. reda sv. Frančiška, razgovor o skupščini sami in o aktualnih dušnopastirskih vprašanjih ter o karitativnem delovanju. Na ta način, zlasti z mesečnimi sestanki, bo duhovniška tretjeredniška skupščina izvrševala in pospeševala isto, kar namerava „Sodalitas sacerdotum in honorem Sacratissimi Cordis Iesu ad conservandum et promovendum spiritum sacerdotalem“. (Syn. 1911, CLXIX, 589).

Kjer ali kadar mesečni sestanki niso mogoči, zadostuje župnijski mesečni tretjeredni shod. — Enkrat v letu se skliče skupen sestanek za vso škofijo.

Škofijski ordinariat z veseljem pozdravlja delovanje duhovniške tretjeredniške skupščine, posebno še zato, ker smatra sv. katoliška Cerkev zlasti III. red kot uspešen pripomoček za duhovno prenovitev človeštva, torej duhovnikov kakor navadnih vernikov. Šk. ordinariat želi, da se vsi oč. gg. duhovniki oklenejo zgoraj imenovane skupščine ter da se njena organizacija izvede po vseh dekanijah lavantinske škofije.

Maribor, 24. aprila 1924.

† Andrej, m. p.
škof.

29.

Dostavek k sporedu za birmovanje.¹⁾

V dekaniji Mežiška dolina je kanonična vizitacija in sveta birma na Prevaljah preložena od srede 11. junija na nedeljo 22. junija 1924. Zato pridejo župnije Št. Daniel, Mežica in Koprivna vsaka en dan poprej na vrsto, kakor je bilo določeno v razpisu z dne 24. marca t. l., in bo v soboto 14. junija birmovanje na Javorju, v nedeljo 15. junija pa, kakor je naznanjeno, v Črni.

V Celju se bo v opatijski in mestnožupnijski cerkvi sv. Daniela delila sv. birma v četrtek 26. junija popoldne in v petek, 27. junija predpoldne.

V dekaniji Šmarje bo na prošnjo župljanov sveta birma tudi v Št. Vidu pri Grobelnem, in sicer v soboto 12. julija 1924.

¹ Oglasnik lav. škofije 1924, štev. IV. odst. 20. str. 26.

30.

Vabilo na duhovne vaje v letu Gospodovem 1924.

Da ne bo morda kakšnega ugovora ozir. izgovora v zadevi, se bodo letos duhovne vaje za lavantinsko duhovščino (tudi za mežiško in prekmursko) vršile v dveh oddelkih in sicer: 1. v Mariboru v cerkvi svetega Alojzija (bogoslovje) od 25. avg. zvečer do 29. avgusta zjutraj za tiste gospode, ki bi jim bila pozneje udeležba vsled šole ali pa vsled drugih nujnih poslov onemogočena; 2. na Slatini v zdraviliščni kapeli v dnevih 22. — 26. septembra t. l. (po istem sporedu) za gospode, ki se prejšnjih niso mogli udeležiti.

Na letošnje skupne duhovne vežbe se s tem prijazno vabijo vsi duhovniki lavantinske škofije zlasti še tisti, ki jih morda že nad tri leta niso delali in so tako prezirali kan. 126.

V svrhu ureditve zastran prenočišča in prehrane naj se vsi gospodje eksercitantii pravočasno, to je vsaj 14 dni pred duhovnimi vajami potom dekanijskega urada prijavijo.

Tisti pa, ki ne morejo ali ne marajo priti k skupnim duhovnim vajam, naj iste s pogledom na navedeni kánon opravijo zasebno v kaki duhovski hiši ter naj potekom leta 1924 škofijskemu ordinariatu predložijo tozadevno izpričevalo.

Hodie, si vocem Domini audieritis, nolite obdurare corda vestra! (Hebr. 3, 15). Haec meditare, in his esto; ut profectus tuus manifestus sit omnibus! (I. Tim. 4. 15).

31.

Slovstvo.

V založbi tiskarne sv. Cirila v Mariboru je pravkar izšla knjiga **Pridige**. Spisal in govoril Martin Avšič, kapelan. Vel. 8°. Strani 254. — Censor ex officio je izjavil, da so imenovane pridige kratke, jedr-

nate in skrbno sestavljene. V njih so marljivo zbrani mnogobrojni izreki svetega Pisma, kar bo za pridigarje pri osnovi pridig dobrodošla opora. Cena broširanemu izvodu je 30 Din.

32.

Osebna naznanila.

Umeščena sta bila gospoda: Jakob Kalan, kapelan v Žetalah, kot župnik pri Sv. Janezu Krstniku na Razborju in Franc Toplak, provizor v Pišecah, kot župnik ravno tam (1. aprila 1924).

Nastavljen je bil g. Vladimir Cepuder provizor na Razborju, kot kapelan v Žetalah (1. aprila 1924).

Prestavljeni so bili gospodje kapeiani: Anton Rantaša iz Selnice ob Dravi v Turnišče, Janez Kotnik iz Galicije pri

Celju v Selnico, Franc Vavpotič iz Ormoža v Marenberg in Franc Rampre iz Kamnice pri Mariboru v Ormož (1. aprila 1924).

Dopust zaradi bolezni je podaljšan g. kapelanu Štefanu Stiper (do 1. junija 1924).

Začasno prazni ostaneta mesti kapelana v Galiciji pri Celju in v Kamnici pri Mariboru.

Lavantinski škofijski ordinariat v Mariboru,

dne 28. aprila 1924.